

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **J. Š.**, bytem A., proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí** se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2, v řízení o žalobě ze dne 30.5.2011 proti rozhodnutí **Krajského úřadu Karlovarského kraje**, se sídlem 360 21 Karlovy Vary, Závodní 353/88, ze dne 25.5.2011 č.j.: X o *doplatek na bydlení*

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje ze dne 25.5.2011 č.j.: X a jemu předcházející rozhodnutí Městského úřadu Aš, odbor sociálních věcí a zdravotnictví, č.j.: X** vydané dne 7.4.2011 se **z r u š u j í** pro vady řízení a věc se **v r a c í** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. **Žádný z účastníků n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Soud upozorňuje, že zákonem č. 366/2011 Sb. byl změněn i zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, proto s účinností od 1.1.2012 je žalovaným **Ministerstvo práce a sociálních věcí** se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2, na něhož přešla působnost krajských úřadů, a nikoli Krajský úřad Karlovarského kraje, který byl odvolacím orgánem do 31.12.2011 (§ 77 odst. 1), jehož rozhodnutí ze dne 25.5.2011 bylo žalobou napadeno.

Včasnou žalobou se žalobce domáhá přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí správního orgánu, tj. Krajského úřadu Karlovarského kraje (dále jen **KÚ**) ze dne 25.5.2011, jímž bylo v odvolacím řízení rozhodnutí Městského úřadu Aš, odboru sociálních věcí a zdravotnictví (dále jen **MěÚ**), č.j.: X (ze dne 6.4.2011) vydané dne 7.4.2011 změněno v jeho

výrokové části tak, že slova „v souladu s ustanovením § 35 a § 66“ se doplňují slovy: „§ 33, § 34“ a ve zbylé části bylo napadené rozhodnutí potvrzeno, když tímto rozhodnutím MěÚ nebyla žalobci přiznána dávka pomoci v hmotné nouzi doplatek na bydlení s odůvodněním, že částka příjmu žalobce zvýšená o příspěvek na živobytí a příspěvek na bydlení a snížená o odůvodněné náklady na bydlení není nižší než částka živobytí žalobce, nelze mu proto dle § 35 zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, v platném znění (dále jen **zákon**) stanovit výši dávky a v návaznosti na § 38 odst. 1 zákona nejsou splněné všechny podmínky pro vznik nároku na tuto dávku; z dávek státní sociální podpory mu byl v měsíci březnu 2011 vyplacen příspěvek na bydlení ve výši 1.315,-Kč.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 25.5.2011 KÚ popsal průběh řízení a mimo jiné uvedl, že vzhledem k tomu, že Ministerstvo pro místní rozvoj dosud nemá k dispozici objektivní údaje o výši nájemného v jednotlivých regionech, městech a obcích, bylo na základě metodického vedení Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **MPSV**) doporučeno pro účely zákona o pomoci v hmotné nouzi, do doby než bude k dispozici mapa výše „v místě a čase obvyklého nájemného“ v jednotlivých regionech, vycházet z výše „v místě a čase obvyklého nájemného“. Pokud nájemné doložené osobou převyšuje toto nájemné v místě a čase obvyklé, doporučuje se pak započítat pro účely stanovení výše dávek pomoci v hmotné nouzi právě nájemné v místě a čase obvyklé. S ohledem na možné situace se doporučuje ještě porovnání výše nájemného v místě a čase obvyklého s náklady na plochu bytu připadající na jednotlivé osoby, která je používána při stanovení nákladů na bydlení v rámci státní sociální podpory. Tzn. v případě, kdy byt obývá např. jedna osoba, doporučuje se započítat plochu 38 m². Pro účely porovnání se nájemné vypočte: započitatelná podlahová plocha x nájemné v místě a čase obvyklé na 1m² podlahové plochy. Žalobce hradí 3.800,-Kč nájemné měsíčně a podlahovou plochu bytu uvádí 5 m² a nájemné v místě a čase obvyklé v obci Aš pro typ bytu obývaného žalobcem činí 34,-Kč/m², přičemž na základě doporučení metodického vedení se však při výpočtu nájemného vychází z podlahové plochy 38 m², takže nájemné v místě a čase obvyklé činí 1.292,-Kč (34 x 38 = 1.292) měsíčně, i když žalobce dokládá částku 3.800,-Kč; uveden byl i výpočet doplatku na bydlení s výsledkem 23,-Kč. Rovněž bylo uvedeno, že dne 28.3.2011 se uskutečnilo u správního orgánu prvního stupně (tj. MěÚ) ústní jednání v uvedené věci a v protokolu z tohoto jednání je zaznamenáno, že pan Šebest uvedl, že rozpis plateb spojených s bydlením nemá, neboť tyto jsou zahrnuty v nájemném ve výši 3.800,-Kč; jmenovaný byl upozorněn na skutečnost, že mu bude celá částka započítána jako nájemné a tato skutečnost může mít vliv na výši dávky. Závěrem KÚ vyjádřil, že dospěl k závěru, že MěÚ postupoval v souladu s právními předpisy, když rozhodl nepřiznat žalobci požadovanou dávku ode dne 1.3.2011 na základě jeho žádosti podané dne 8.3.2011 (*rozhodnutí nabylo právní moci dne 27.5.2011*).

V žalobě zdůraznil žalobce mimo jiné svůj nesouhlas s názorem správního orgánu, protože jde o rozhodnutí, kde jeho odůvodnění se nezakládá na právnickém odůvodnění a vůbec se nezabývá námitkami odvolatele, tedy jde o rozhodnutí proti správnímu řádu, nedodržující právní rámec, odepírající mu základní práva a diskriminující jeho osobu. Závěrem žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí KÚ pro nezákonnost a překročení zákonem stanovené meze a jejich zneužití.

Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 1.8.2011 k podané žalobě navrhl závěrem

zamítnutí žaloby a uvedl mimo jiné, že v odvolacím řízení pečlivě přezkoumal napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení, když v odůvodnění rozhodnutí ze dne 25.5.2011 se vypořádal se všemi odvolacími námitkami žalobce, tj. na základě jeho odvolání změnil výrok rozhodnutí MěÚ ze dne 6.4.2011 a to tak, že jej doplnil o ustanovení § 33 a § 34 zákona a zbylou část potvrdil, přičemž srozumitelně vysvětlil důvod nepřiznání doplatku na bydlení a to i přesto, že žalobce měl přiznán příspěvek na živobytí a příspěvek na bydlení ze systému státní sociální podpory. V odůvodnění rozhodnutí je uveden výpočet, který je v souladu s § 35 zákona, včetně vysvětlení, jak bylo dosaženo výsledné částky, z něhož je patrné, že doplatek na bydlení v případě žalobce činil – 23,-Kč, tj. žalobci v měsíci březnu 2011 doplatek na bydlení nenáležel.

Ze správního spisu zaslaného KÚ soud zjistil, že jeho obsah nesplňuje náležitosti stanovené v § 17 odst. 1 správního řádu (**zákon č. 500/2004 Sb.**), jelikož neobsahuje téměř žádné rozhodující podklady pro vydání rozhodnutí stanovené zejména v § 50 odst. 1 správního řádu, tudíž není zřejmé, jak mohly správní orgány ve smyslu § 50 odst. 4 správního řádu hodnotit podklady, zejména důkazy, podle své úvahy a přitom pečlivě přihlídnout ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. *Ve spisu* jsou totiž založeny kromě *žádosti žalobce o doplatek na bydlení* ze dne 8.3.2011, *informace o užívaném bytu*, *kopie dokladu o úhradě ubytování* ze února 2011 ve výši 3.800,-Kč; *kopie „Oznámení o změně výše dávky státní sociální podpory“* Úřadu práce v Chebu ze dne 9.2.2011 – žalobci byl snížen od 1.1. do 30.6. 2011 příspěvek na bydlení z 2.863,- Kč na 1.315,-Kč; *prohlášení o celkových sociálních a majetkových poměrech*, *kopie nájemní smlouvy ze dne 11.2.2011* na dobu od 26.2.2011 do 25.2.2012 mezi žalobcem a firmou Z. L., A., když dohodnutá úhrada za nájem činí 3.800,-Kč měsíčně a má být hrazena do 3. dne každého měsíce; *rozhodnutí MěÚ datované 6.4.2011* č.j.: 4986/2011/ASS o nepřiznání doplatku na bydlení a *vypravené dne 7.4.2011* (žalobci doručeno 8.4.2011); *odvolání žalobce* doručené MěÚ dne 12.4.2011 proti rozhodnutí ze dne 6.4.2011, ve kterém namítal, že rozhodnutí je matoucí a nezákonné, když zcela špatně či záměrně bylo vyloženo ustanovení § 35 a úplně vynecháno ust. § 33 a § 34 zákona; *postoupení odvolání KÚ* a také *rozhodnutí KÚ ze dne 25.5.2011* napadené žalobou. Dále byly soudu KÚ zaslány složky, které nejsou zapsány v obsahu spisu MěÚ ani KÚ, označené *Příloha č. 1* a *č. 2* neobsahující žádné listiny, *Příloha č. 3* obsahující 2 listy s údaji ohledně žalobce z programu OKnouze/OKslužby, z nichž není patrné, kdy a kým byly pořízeny, a *Příloha č. 4* obsahující „Metodický pokyn“ MPSV č. 2/2006 ze dne 14.12.2006 k zákonu č. 111/2006 Sb.

Poté žalobce v podání ze dne 9.8.2011 vyjádřil svůj názor na stanovisko žalovaného s tím, že požadoval rozšíření žaloby o další bod, jelikož žalovaný změnil a doplnil výrokovou část rozhodnutí MěÚ bez jeho souhlasu a neumožnil mu, se proti této změně odvolat, čímž jej poškodil na jeho právech.

Následně žalovaný v podání ze dne 24.8.2011 zdůraznil, že o rozšíření žaloby mohl žalobce požádat pouze do 27.7.2011 s ohledem na doručení napadeného rozhodnutí dne 27.5.2011.

Žalobce poté v podání ze dne 13.9.2011 upřesnil, že míní pouze doplnění řádně uplatněného žalobního bodu a dále zdůraznil, že po zaplacení odůvodněných nákladů za

bydlení mu zbývá částka 1.083,-Kč měsíčně, což není ani částka existenčního minima.

K dotazu soudu pronajímatel předmětného bytového prostoru (pokoj č. 24 v domě Kostelní 17/14 v Aši) sdělil dne 27.10.2011, že náklady měsíčně za užívání činí: úhrada za vytápění a dodávku teplé vody - 1.150,-Kč, za odvádění odpadních vod kanalizací - 600,-Kč, za úklid společných prostor v domě - 100,-Kč, za užívání vybavení bytu a opravy - 200,-Kč a za nezbytnou spotřebu energií - 600,-Kč.

Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Podle § 31 odst. 2, 3 *s.ř.s.* ve věcech pomoci v hmotné nouzi *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Dle § 76 odst. 1 písm. a), b) *s.ř.s.* soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Podle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 *s.ř.s.* je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.

V této věci se podanou následně doplněnou žalobou domáhal žalobce zrušení napadeného rozhodnutí KÚ z důvodů shora uvedených.

Soud shledal z níže uvedených důvodů, že napadené rozhodnutí KÚ, jakož i jemu předcházející rozhodnutí MěÚ, jsou nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost a také, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá žádnou oporu ve správním spisu předloženém soudu v tomto řízení, což způsobuje vady řízení, proto byla žaloba shledána důvodnou. Nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí, kterou zjišťuje soud ex offio, je pojmově spjata se soudním přezkumem takového rozhodnutí, však v této věci byla žalobcem namítána a shledána důvodnou.

Napadené rozhodnutí KÚ, ani rozhodnutí MěÚ, nejsou zejména v souladu s § 68 správního řádu, v němž jsou stanoveny náležitosti rozhodnutí, jelikož v odst. 3 je stanoveno, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a

s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Ve správním spisu však nejsou založeny nezbytné podklady pro vydání rozhodnutí, když ani z žádného založeného dokladu nevyplyvá, kdy a na základě jakých rozhodných skutečností bylo ve vztahu k typu bytu užívaného žalobcem vycházeno ohledně výše nájemného 34,-Kč/ m² v místě a čase obvyklém, tj. v Aši. Metodický pokyn je pouze interním nikoli zákonným předpisem, jak ostatně podotkl i KÚ ve svém vyjádření ze dne 1.8.2011, proto nemůže jít k tíži občana, že příslušné ministerstvo nevydalo tzv. cenovou mapu nájemného pro jednotlivé regiony. Soud také nenalezl v předloženém správním spisu žádný protokol ze dne 28.3.2011 o ústním jednání s žalobcem, ač je z něho citováno na straně 3 rozhodnutí KÚ ze dne 25.5.2011.

Za zjištěné situace s ohledem na podané odvolání žalobce, který nebyl ani vyzván k doplnění velmi stručného odvolání za účelem zjištění, v čem konkrétně je napadené rozhodnutí MěÚ ze dne 6.4.2011 matoucí a nezákonné, mělo být toto rozhodnutí MěÚ žalovaným zrušeno, protože je naprosto nepřezkoumatelné a i nesrozumitelné pro absenci jakýchkoli konkrétních údajů kromě výše příspěvku na bydlení ve výši 1.315,-Kč v měsíci březnu 2011, takže nelze zjistit, jak dospěl tento správní orgán k rozhodnutí o nepřiznání doplatku na bydlení žalobci a na základě jakých konkrétních podkladů. Soud samozřejmě nepřehlédl ani další pochybení žalovaného, který se plně nevypořádal s obsahem odvolání žalobce namítajícím úplné vynechání § 33 a § 34 zákona, ani KÚ v odůvodnění nezmínil důvod změny rozhodnutí výrokové části rozhodnutí MěÚ, i když dle názoru soudu bylo změněno tzv. záhlaví a nikoli samotný výrok. Ačkoliv je odůvodnění rozhodnutí KÚ o hodně podrobnější, k čemuž nepochybně vedla snaha napravit pochybení MěÚ, přesto i toto rozhodnutí je z důvodů shora uvedených nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost a nedostatek důvodů, což způsobuje vady řízení. Místo toho, aby žalovaný zrušil odvoláním napadené rozhodnutí MěÚ ze dne 6.4.2011, vydal sám rozhodnutí, jímž se pokusil napravit pochybení MěÚ, jehož rozhodnutí bylo z pohledu soudu zjevně nepřezkoumatelné zejména pro absenci podkladů pro jeho vydání, které musí být založeny ve správním spisu např. alespoň formou úředního zápisu, byť se jedná i o skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti. KÚ ani MěÚ se však zjevně vůbec zabývaly i větou druhou § 33 odst. 3 zákona (*Doplatek na bydlení lze přiznat s přihlédnutím k jejím celkovým sociálním a majetkovým poměrům také osobě, které příspěvek na živobytí nebyl přiznán z důvodu, že příjem osoby a společně posuzovaných osob přesáhl částku živobytí osoby a společně posuzovaných osob, ale nepřesáhl 1,3násobek částky živobytí osoby a společně posuzovaných osob.*).

Rozhodnutí správních orgánů tudíž v této věci nejsou plně v souladu s § 68 odst. 2 a 3 správního řádu, takže jsou fakticky nepřezkoumatelná, jak ostatně uvedl i žalobce, i když soud nepřezkoumatelnost shledal i z jiných důvodů.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti soud vyhověl žalobě a napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 25.5.2011 i jemu předcházející rozhodnutí MěÚ ze dne 6.4.2011 a vypraveného dne 7.4.2011 zrušil pro zjištěné vady řízení (§ 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 s.ř.s.) bez jednání rozsudkem (§ 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s.), protože rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost a skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá ve spisu oporu a vyžaduje zásadní doplnění, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.), jak vyplývá z výroku I. rozsudku, neboť žalobní body uplatněné žalobcem byly shledány důvodnými. V dalším řízení se správní orgán

bude řídit právním názorem soudu vyjádřeným v tomto rozsudku, jak vyplývá z ustanovení § 78 odst. 5 s.ř.s.

Příslušný správní orgán v této věci po zhodnocení rozhodných skutečností vydá nové rozhodnutí, jehož výrok i obsah bude v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu a samozřejmě i zákona o hmotné nouzi a i s dostatečně vyjádřeným shora citovaným názorem zdejšího soudu s tím, že nejprve budou zjištěny a zajištěny všechny nezbytné podklady, z nichž bylo vycházeno, ač nejsou ve spisu založeny (např. lze využít i skutečnosti známé z úřední činnosti, ale musí být ve správním spisu obsaženy), pro vydání nového rozhodnutí.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 věta první s.ř.s., podle něhož účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce, který měl ve věci úspěch, náhradu nákladů řízení nepožadoval, rozhodnuto proto bylo, jak uvedeno ve výroku II. rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 31.července 2012

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně